

MAANDBLAD

UITGEGEVEN DOOR HET NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP IN LIMBURG.

JUBILEUM C. BLANKEVOORT.

Op 31 Maart e. k. is 't 25 jaren geleden, dat de Heer C. Blankevoort, Hoofdingenieur der Mijnen, in Staatsdienst trad.

Er zijn redenen te over om dezen herdenkingsdag niet ongemerkt te laten voorbijgaan.

Immers, de jubilaris verwiert zich in zijne ambtelijke loopbaan zeer groote verdiensten voor de ontwikkeling van den Nederlandschen Mijnbouw.

Zeer terecht heeft zich dan ook een Comité gevormd om den 31 Maart, den Heer Blankevoort te huldigen.

Ook het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, waarvan de Heer Blankevoort, van at de oprichting, Bestuurslid is en 't welk zoo vaak door menige waardevolle bijdrage in het Maandblad, van zijn kant de warmste belangstelling ondervond, biedt den geachten, sympathieken Jubilaris, z'n beste wenschen aan.

ALGEMEENE VERGADERING.

Al blijven we, naar 't zich laat aanzien, vooralsnog ook sukkelen met een miserabelen treinenloop, toch moeten we weer 'ns bij elkaar komen.

Als we ons niet vergissen vond onze laatste algemeene vergadering plaats te Maastricht op 7 Januari 1918.

En de laatste maandelijksche bijeenkomst?....

Zij dateert van 15 November 1916!!

Dergelijke toestanden, beter gezegd wantoestanden, mogen in ons Genootschap niet langer bestendig blijven.

Voor den goeden loop van zaken zijn de jaarlijksche, algemeene vergaderingen voor 'n vereeniging noodzakelijk.

Onze vroegere maandelijksche bijeenkomsten hebben bewezen, dat ze 'n allermachtigst middel waren, om 't Natuurhistorisch Genootschap in Limburg te doen floreeren.

Laten we ons daarom niet langer storen aan grotere en kleinere moeilijkheden, welke een geregeld samenkomen kunnen beïnvloeden. Laten we weer, gelijk vóór den oorlog, met elkaar voeling houden.

'n Algemeene vergadering zal derhalve plaats vinden op Maandag 5 Mei a.s. En wel te Maastricht, in het Museumgebouw. 't Juiste uur, benevens de agenda, zullen in 't eerstvolgend Maandblad worden aangekondigd.

Maar dit staat vast: Een van de punten der agenda zal dan luiden: Maandelijksche vergaderingen.

't Behoeft zeker niet gezegd, hoe we op 'n trouwe opkomst, den 5en Mei, rekenen.

Laten we allemaal zooveel mogelijk toonen, dat

we niet slechts als „figuranten” op de ledenlijst van 't Genootschap prijken, doch 'n levendig aandeel willen nemen in 't wel en wee, 't lief en leed van onze vereeniging.

De agenda zal dien dag zoodanig zijn, dat ze 'n reis naar Maastricht waard is.

Tegelijkertijd kunnen de leden zich dan overtuigen van den stand der zaken in 't Museum.

Een „tot ziens” dus op 5 Mei e.k. te Maastricht!

HET BESTUUR.

WILDE PLANTEN VOOR DEN TUIN.

De kweekkunst is er in de laatste jaren heel wat op vooruitgegaan. Oude variëteiten werden verbeterd, tal van kruisingen gewonnen. Wat grootte en kleur der bloemen betreft; moeten 't de wilde planten meestal afleggen tegen de sierplanten. Tegenwoordig zijn er rozen, knolbegonia's, dahlia's enz. met zulke groote bloemen en van wondere kleurschakeering, dat men zou meenen, dat de grens bereikt is. Toch zijn vaak deze geweldig groote bloemen verkregen ten koste van menige andere goede eigenschap: 't aantal bloemen is meestal minder geworden, den fijnen geur hebben ze dikwijls verloren en vooral missen ze de sierlijkheid die 't heele gewas kenmerkt; de dunne stengels zijn als 't ware verlegen met de zware bloemen, wier weelde ze niet kunnen torsen.

Daarbij komt nog, dat vele dezer uitheemsche plantsoorten hoogere eischen stellen aan bodem en klimaat.

Wil men daarom 't heele jaar door, overal in den tuin, genieten van de schier onuitputtelijke verscheidenheid der natuur, dan zullen we toch onze wilde planten moeilijk kunnen missen.

Of die dan geen bijzondere levensvoorwaarden stellen? Zeker wel! Men beginne daarom niet met zeer lastige soorten zooals b.v. Orchideën. Ondanks alle moeite blijven er ieder jaar weg.

Bij 't aanbrengen van wilde planten dient men daarom eerst goed te zien welke standplaatsen ze zich in bosch en veld, op heuvels of hellingen hebben uitgezocht.

Wandelt men in April door 't krijtland, b. v. op den Pietersberg of over de heuvels in 't Gulp- of Geuldal, dan valt al spoedig op de nog vrij kale mergelrotsen, 'n laag plantje in 't oog, met dofbehaarde blaadjes, dat dichte donkergroene kussens vormt; omstreeks 't middaguur prijkt 't met talloze goudgele sterretjes. We hebben hier te doen met voorjaarsganzerik (*Potentilla verna* L., var. *Tabernaemontana*).

Nu zijn in den tuin de Winteraconietjes en Crocusjes reeds uitgebloeid; tulpen, hyacinthen, scilla's en vele andere bolgewassen viëren er thans hoogtij. Wie behalve dit alles nu ook nog wat Voorjaars-